

Θά ἴδῃς τὸ ἀποτελοῦν τὰ ἰσχυρὰ τὰ μέλη,
Τοὺς αἰδηροὺς βραχίονας καὶ τὰ ὠς χάλυψ σκέλη.
K.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΨΙΤΤΑΚΩΝ.

Λέων, ὁ υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας, διαβληθεὶς ὑπὸ μοναχοῦ τινος Θεοδώρου Σανδαβαρηνοῦ καλουμένου, ὅτι δῆθεν ἐπεβουλεύετο τὴν ζωὴν τοῦ πατρὸς του, συνελήφθη καὶ ἐβρίφθη εἰς τὴν φυλακὴν. ἐκ τῆς ὁποίας ἠλευθερώθη διὰ μέσου ἐνὸς Ψιττακοῦ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ὁ Αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε μίαν φορὰν εἰς τὸ γεῦμα τινὰς τῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους· τὸν ἐνῶ δὲ ἐκάθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ φάγωσι, Ψιττακὸς τις, ὅστις ἐκρέματο ἐντὸς κλωθίου εἰς τὸν διαδρομον, μετὰ θρηνώδους φωνῆς ἐφώνησεν, « Αἰοίμονοι! αἰοίμονοι! δυστοχῆ ἡγεμονόπαι, Λέον! » Πιθανώτατα τὸ πτηνὸν εἶχεν ἀκούσει πολλάκις τοὺς λόγους τούτους προφερομένους ἀπὸ τοῦ ἀδικητοῦ, καὶ τοὺς ἀπεμνήθη κάλλιστα καὶ εἰς τὸν καταλληλότερον καιρὸν, ὥστε οἱ προσκεκλημένοι ἀκούσαντες αὐτοὺς πολλάκις ἐπαναληφθέντας τοσοῦτον συνεκινήθησαν, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ φάγωσι. Τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις τοὺς παρακάλεσε νὰ ἐξακολουθήσωσι τρώγοντες. Ἄλλ' εἰς ἐξ αὐτῶν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶπεν, « Πῶς δυνάμεθα νὰ φάγωμεν ἡμεῖς, Μεγαλειότητε, ἐνῶ ἀκούομεν τὸ πτηνὸν τοῦτο νὰ μᾶς ἐπιπλήτῃ ὅτι δὲν ἐπράξαμεν τὸ καθήκον μας εἰς τὴν οἰκογένειάν σας; Τὸ ἄλογον τοῦτο ζῶον ἐθυμεῖται τὸν κύριόν του, ἡμεῖς δὲ, οἱ ὅποιοι εἴμεθα λογικοὶ, παρημελήσαμεν νὰ μεσιτεύσωμεν πλησίον σου ὑπὲρ τοῦ βασιλοπαιδός, τὸν ὁποῖον ὄλοι ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι εἶναι ἀθῶος καὶ ὑποφέρει ἕνεκα συκοφαντίας. »

Οἱ λόγοι οὗτοι τόσον συνεκίνησαν τὸν αὐτοκράτορα, ὥστε ἀμέσως διέταξε νὰ ἐκβάλῃ τὸν Λέοντα ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ οὐ μόνον ἐνώπιόν τε τὸν ἐδέχθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πρῶτά του ἀξιώματα τὴν ἀποκατέστησε.

ΕΤΕΡΟΝ.

Ἐρρίκος ὁ 7ος βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶχε Ψιττακὸν, τὸν ὁποῖον ἐφύλαττον εἰς ἐν δωματίον τοῦ Παλατιοῦ του, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε πρὸς τὸν ποταμὸν Τάμεσιν. Ὁ Ψιττακὸς οὗτος ἤκουε φυσικὰ τοὺς λεμβούχους καὶ τοὺς ἐπιδάτας ὀμιλοῦντας, ἐνῶ καθ' ἐκάστην ἐπήγγαινον καὶ ἤρχοντο μὲ τὰς λέμβους των, καὶ ἔμαθεν, οὕτω πως, πολλὰς φράσεις.

Μίαν ἡμέραν ἐνῶ ἔπαιζεν εἰς τὸ παράθυρον ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὶν δυνηθῆ νὰ μεταχειρισθῆ τὰς πτέρυγας του διὰ νὰ πετάξῃ. Εὐθὺς ὅμως ἀφοῦ εἶδεν, ὅτι ἐκινδύνευεν, ἐφώνησεν, « Μίαν λέμβον! Μίαν λέμβον! εἴκοσι λίρας διὰ μίαν λέμβον! εἴκοσι λίρας διὰ μίαν λέμβον » Κατὰ συγχυρίαν ἀνθρώπος· τις ἴστατο πλησίον τοῦ μέρους, ὅπου ἔπεσεν ὁ Ψιττακὸς, καὶ ῥιφθεὶς εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἔσωσε, τὸν ἔφερε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ τὰς 20 λίρας, τὴν ὁποσχεθεῖσαν ἀμοιβήν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ βασιλεὺς ἤρνετο νὰ τὰς δώσῃ, ὁ λεμβούχος ἐπρότεινε νὰ ἐρωτηθῆ περὶ τούτου ὁ Ψιττακὸς, καὶ ὅτι αὐτὸς ἀπεφάσισε, τὸ ἐδέχετο. Ἠρωτήθη λοιπὸν, καὶ χωρὶς νὰ συλλογισθῆ πολὺ περὶ τοῦ ποῦτος εἶχε δίκαιον, « Δὸς τοῦ κατεργάρη, — ἐφώνησε, — ἀρεῖς δεκάρας! »

ΕΠΙΜΟΝΗ.

Ἱστορεῖται, ὅτι ὁ τάρταρος Τιμὸρ, νικηθεὶς ποτὲ ἡγαγκάσθη νὰ χωρισθῆ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του καὶ νὰ κρυφθῆ εἰς τινὰ παλαιὰν καλύβην εὐρισκομένην ἐντὸς ἐνὸς δάσους. Εἰσελθὼν ἐκεῖ, κουρασμένος, πεινασμένος, ὀλομόναχος, ἀδοξήθητος καὶ ἀνευ ἐλπίδος, μὴ γνωρίζων δὲ τί τέξεται ἢ ἐπιούσα, ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀποθαρρυσμένος καὶ ἤρχισεν νὰ συλλογίζεται.

Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο εἰς τοιαύτην κατάστασιν, εἶδε μύρμηκα σύροντα κᾶτι τι, τὸ ὁποῖον ἦτο μέγα ὡς τὸ σῶμά του. Τὸ ἔντομον τοῦτο ἐξακολουθοῦν τὸν δρόμον του ἐφθασεν εἰς τι μέρος, ὅπου ἦτο τοῖχος, ὅστις ἐμπόδιζε τὴν περαιτέρω πορείαν του· τὸ ἐμπόδιον τοῦτο ὡς καλὸς μηχανικὸς ἐξέτασε καλῶς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα ὁ μικρὸς ἐκεῖνος μύρμηξ, καὶ ἔπειτα ἀνέλαθεν ἐκ νέου τὸ φορτίον του καὶ ἤρχισεν ν' ἀναβαῖναι τὸν τοῖχον. Ἡ περιέργεια τοῦ Τιμὸρ ἠῴζανε κατὰ πᾶσαν φορὰν, καθ' ἣν ἔβλεπε τὸν μύρμηκα ἀναβαίνοντα μέχρι τινὸς καὶ πάλιν καταπίπτοντα μετὰ τοῦ φορτίου του εἰς τὴν γῆν. Ἐξῆντα καὶ ἐννέα φορὰς συνέβη τοῦτο, ἀλλ' ὁ μύρμηξ δὲν ἀπεθαρρύνθη· τὴν δὲ ἐβδομηκοστὴν κατέρωθασεν ν' ἀναβῆ τὸν τοῖχον μετὰ τοῦ φορτίου του!

Ὁ Τιμὸρ συνείληξε μετὰ ταῦτα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς φίλους του, « τὸ περιστατικὸν ἐκεῖνο μοὶ ἔδωκε θάρρος, τὸ ἵποῖον ποτὲ δὲν ἐληρομόνησα. » Ἀπὸ τὸν μύρμηκα ἐδιδάχθη ἐν μᾶθημα ἐπιμονῆς σωτήριον, καὶ ἐξεληθὼν τῆς καλύβης συνήθροισεν τὰ ἀπημνηνάρια τοῦ στρατοῦ του, ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησεν ὄλους τοὺς ἄχθρους του καὶ κατέστη εἰς τῶν μεγάλων καὶ τρομερῶν θαυροκρητόρων, τοὺς ὁποῖους ποτὲ παρήγαγεν ἡ Ἀνατολή.